

051 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Voorjaer

Vroeger sting 't voorjaer hêemel in 't teken van de schôdmaak. Overaal langs d'n dijk zag-ie bedde en metrassse buite staon. Me moeder maakte de kaomer pas schôn as de kachel uit kon blijve, dat was mêestal begin maai; dà deeje de mêeste huisvrouw zô. As 't nae de schôdmaak dan nog 'n tijdjie koud bleef, zat-jie in d'n huis te kleume van de kou. Êên april was d'n dag dat-jie van 't school afgong. Sommige maaisies-jonges nooit- schrette as ze van school af kwamme. Dà kwam meschie wel deur 't toespraaksie van d'n bovemêester, maor 't kan ok wel zijn dat 't grôte-mense-leve ze nie zô trok. Uit hêel onze klas gonge maor drie jonges naer de Mulo-school en 'k glôf maor twêe maaisies naer de Vakschool voor maaisies. De rest kwam in 'n diensie of mos gewoon thuis blijve om moeders te helpe in 't huishouwe. De jonges die niet vedder leerde, gonge mit d'r vaoder buitenaf waarke, in de baggerij zôgezed. D'r wazze d'r ok die as naegelhêeter op de wurf ginge waarke. De jonges die een vak mogge lere, kwamme bij een baos terecht; was dat bevôbeld 'n timmermansbaos, dan begon-ie as krullejonge. Haalf april was ik jaerig, maor 't is hêel vreemd dà 'k daer waainig of niks meer van weet. Zou dat mit aandere nou ok zô zijn? 'k Zel toch best wel kedoochies gekrege hebbe, maor 'k ziet allêen nog mor 'n dôsie mit drie mooie zakdoeksies voor me. Op 'n keer kwam ik op m'n verjaerdag uit school. 't Was vrijdag en 't fernuis sting buite omdat 't uitgeveegd mos worde. De roetaanslag mos t'r van tijd tot tijd uit en dat kon moeilijk in de kaomer. De ringe van 't fernuis wiere dan gelijk gepoetst. In d'n huis stinge twêe kook-petroliestelle te brande om de kou d'r 'n bietjie uit te houwe, want 't was nog aarg koud. 't Is gek dà 'k dat 't beste van aales nog weet. 's Aeves brandde de kachel weer en d'r wier 'n baksie seklaodpoejer geschonke. Je kreeg 'r dan 'n snee koek mit goeje butter bij. Van opoe's kree 'k 'n gulde voor m'n spaorpot en vâ-me tante en me nichie 'n netjie mit rose en witte suikere aaichies, omdat 't aal gauw Paose wier.

Mit Paose, dut terlôps, kwam d'r bekant in elk huishouwe mit 't middagete 'n grôte schaal mit gekookte aaiers op taofel en dan mog-ie daer net zô veul van ete azzie wou, dat was al 'n oud gebruik. Soms kreeg-ie mit de Paose aamel nieuwe klere, maor as 't lang koud bleef kreeg-ie allêen 'n nieuwe hoed. Op Paosemaondag gong-ie mit 'n stel vriendinne op de fiets naer Gurekom, naer de Paosmart. Weer of gêen weer, je nieuwen hoed mos op! Aales wat jong was, uit hêel d'n omgeving, kwam daer op de mart bij mekaor. We hebbe 's veul plezier gehad bij 'n kraempie waer 'waerzegster' op stong. 't Was aamel aarg kaanderachtig, hoor, maor azzie 15 jaer bin... Voor 'n duppie nam-ie 'n envelop mit 'n beschrijving en 'n fotoochie vâ je toekomstige man d'r in. Op die van mijn stong 'n wat ouwere man mit 'n snorrechie en glad gekamd haer mit 'n schaaiding in de mitte. Nou, en dan aales van mekaor bekijke en mor lache, lache, lache! Je dee daer ok 'n vriendjie op, waer-ie mee over de mart slenterde. Wij hadde kennis gemaakt mit Giessendammers. De zondagaevond daernae stinge ze ons uit de kaark op te wachte. Achter 'n ouwe verzakte schuur hebbe we toe mit z'n viere staon praote. Me moeder, die ongerust wier, joog m'n vriendin en de twêe jonges weg en ik kreeg 'n draai om m'n ore. Daerbij trulde m'n nieuwe hoedjie in 'n mishôp. Vaoder het 'm mit 'n stok nog uit de blurrie gevist, maor d'r was gêen redde meer aan. De Giessendammers zijn ok nooit meer trug gekomme.

